

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 46. Quæstiones de Evcharistia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

Sæcul. XIII.
A.C. 1202.

eos argumenta Episcopi Antisiodorensis audirent. Si Cives erroris convincerentur, eos secundo excommunicationis sententiæ subjicerent, & Principes ad pœnas a reis exigendas suo hortatu excitarent. Hæc Bulla die duodecima Maji anno millesimo ducentesimo secundo data.

§. XLVI.

Quæstiones de Eucharistia.

Joannes a bellis manibus Archiepiscopus Lugdunensis, qui certe jam anno millesimo centesimo nonagesimo quinto ad Abbatiam Clarævallensem se receperat, ibi vitam sancto fine clausit. Ex suo secessu Innocentium III. Papam consuluit de tribus Quæstionibus, quarum prima erat, quare Ecclesia in Consecratione Calicis hæc verba adjecerit: *Mysterium Fidei*. Secunda, an Aqua vino mixta in Sanguinem JESU Christi convertatur. Tertia, quid significant præces, quæ pro salute Sanctorum conceptæ videbantur? Respondit Papa, celeberrima edita Decretali, in qua dicit: *Si Canonem Missæ ad examen vocēs, notabis, quod præter illa Verba: Mysterium Fidei, Sacerdos dicat, JESUM Christum levasse oculos in Cælum, atque ad Epithetum Novi Testamenti etiam addat vocem: & æterni, quamvis hæc omnia*

V. ep. 121.
C. cum Mar-
tina.

6. de celebr.
Miss.

omnia in Evangelio non legamus. Porro Sæcul. XIII. A.C. 1202.
 invenimus, Evangelistas complura Do-
 mini nostri verba & actiones omisisse,
 quæ nobis deinde Apostoli in aliis scriptis
 suis commemorarunt, aut Traditione ad
 nos transmiserunt. Quale illud est a
 Jesu Christo dictum, & a S. Paulo rela- Act. 20.
 tum, quod beatius sit dare quam accipere,
 & quod post Resurrectionem plus quam I. Cor. 15. 6.
 quingentis Discipulis congregatis appa-
 ruerit. Ad vocem Testamenti æterni
 Papa adnotat diversitatem antiqui Fœ-
 deris, quod solum ad tempus duraturum
 erat, & Novi, quod in perpetuum con-
 ditum est. Tum illos refutat, qui illis
 vocibus: *Mysterium Fidei*, abutentes,
 inferebant, Evcharistiam tantum in Fi-
 gura Corpus Jesu Christi esse, & osten-
 dit Evcharistiam simul Figuram esse &
 Veritatem. Tum sermonem claudit in
 hunc modum: *Credimus igitur, Apo-
 stolos Consecrationis Formam, qualem
 in Canone legimus, a Jesu Christo didi-
 cisse, eamque Apostolorum successores ab
 ipsis accepisse.*

Ad secundam Quæstionem, an aqua
 unacum vino in pretiosum Sanguinem
 convertatur, respondet Papa: *Opinio-
 nes Scholasticorum in hac materia di-
 versæ sunt.* Tum postquam retulit o-
 piniones tres, ut probabiles, & quartam,
 quam rejicit, addit: *Ex his omnibus pro-* Aqua in
babilis- Sanguinem

Sæcul. XIII.
A.C. 1202.

ad. Baron.
an. 1188.
n. 27.
v. Pag. ibid.
n. 12.

*babiliſſima videtur ſententia aſſerens, e-
quam cum vino in Sanguinem mutari, ut
inde Sacramenti proprietates magis eluce-
ſcat. Ideo enim aqua vino miſcetur, ut
populus Jeſu Chriſto unitus ſignificetur,
quia ſicut ipſe noſtram naturam aſſumſit,
ita nos eundem in hoc Sacramento acci-
pinus, & tam arcte unimur, ut per i-
pſum cum Patre unum efficiamur. Hæc
quæſtio annis abhinc ferme quindecim,
Clemente III. Romæ ſedente, mota fue-
rat, quod ex Epiftola Godefridi Mona-
chi Clarævallenſis, olim S. Bernardo ab-
Epiftolis, ad Henricum Cardinalem E-
piſcopum Albanenſem data cognofci-
mus.*

Tertia quæſtio in eo verſabatur; qua-
re in Oratione Secreta Miſſæ S. Leonis
hæc verba mutata fuerint: *Quæſumus,
Domine, ut animæ Famuli tui Leonis hæc
proſit oblatio, & iſta ſint ſubrogata:
Annue nobis, quæſumus, Domine, ut in-
terceſſione B. Gregorii hæc nobis proſit
oblatio.* Formulam priorem adhucdum
in Sacramentario S. Gregorii legimus;
at ſecunda hodie in Miſſali Romano in
Feſto S. Leonis non amplius, ſed tantum
in Feſto S. Gregorii occurrit (*). Ad
ipſam

(*) Imo etiam in Miſſa S. Leonis II. vige-
ſima octava Junii, in Oratione Secreta, eadem
verba

ipsam Quæstionem Papa respondet; in-
 juriam nos inferre Martyri, si pro eo o-
 remus, auctore S. Augustino, æqualita-
 tem autem rationis nos cogere, ut idem
 dicamus de aliis Sanctis, qui precibus
 nostris non indigerent, cum perfecte
 Beati essent. Quin potius nobis eorum
 precibus opus esse. *Itaque dicendum,*
 inquit, *veterem hanc Formulam votum*
Fidelium esse, ut Sancti magis magisque
in terris honorentur, aut etiam eorum
gloria usque ad extremum judicii diem
augeatur in Cælis. Hæc fuere Inno-
 centii Papæ ad tres illas quæstiones Re-
 sponso.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1202.

Serm. 159.
 al. 17. de
 verd. Apost.
 n. 1.

Sub idem tempus Constantinopoli
 majoris momenti Quæstio de Evchari-
 stia discutiebatur, videlicet, an in Com-
 munionem accipiatur Jesu Christi Corpus
 incorruptibile, quale post Passionem &
 Resurrectionem fuit, aut corruptibile,
 ut ante Passionem erat. Illorum Prin-
 cepts, qui corruptibile affirmabant, erat
 quidam Monachus Sicidites, qui hunc
 errorem, sedente Patriarcha Georgio
 Xiphilino, spargere cœperat. Xiphili-
 ni successor Joannes Camaterus, cum
 ipsas

Nicet. in
 Alex. III.
 n. 3. p. 332.

verba omnino leguntur, ut bene notat P. Bal-
 duinus, nempe ut supra: *Annue nobis, quæ-
 sumus Domine, ut intercessione Beati Leonis*
hæc nobis prosit oblatio. &c.

Sæcul. XIII.
A.C. 1202.

ipsas radices amputare & Auctorem
communicare debuisset, ut ejus Sectato-
res ad silendum compelleret, ipsa enim
oppugnandi ratione Hæresi viam aperuit,
qua se latius diffunderet; quippe me-
thodum Logicam & argumenta adhibuit,
ut Adversarium ratiocinatione vinceret,
in Mysterio, quod vim naturæ longe
superat, & adscititia artis Dialecticæ
opera non indiget. Ita de hæc Nicetas
Historiæ Scriptor loquitur & addit:
*Dissertationes Catecheticas quoque
concinnavit Joannes, in quibus appropinquare
Quadragesimam denunciabat, & animos
Fidelium ad penitentiam præparabat,
ac præterea, occasione arrepta, de
opinionem suam mentionem ingerens, quod
hujus disputationis principium fuisset, &
quam sententiam ipse teneret, referebat.
Sed quæ Adversarii opponerent, silentio
premebat, timens, ut existimo, ne eorum
responsa diluere haud valeret. Nihilominus
vero eos oppugnans dicta affingebat,
quæ ipsis nunquam in mentem venerant.*
Hæc quæstio plebem in partes
scindebat, ac de ea in plateis & foris
publicis disceptabatur; unde contentus
nascebatur tremendi Mysterii, in silentio
adorandi.

Qui Corpus Jesu Christi in Eucharistia
in corruptibile defendebant, agebant,
Communionem esse Confessionem &

Sæcul. XIII.

A.C. 1202.

& Monumentum, quod Dominus noster pro nobis mortuus esset, & resurrexisset, secundum opinionem S. Cyrilli Alexandrini. Quæcunque pars acciperetur, totum illud Corpus accipi, quod S. Thomas tetigisset. Corpus Christi manducari, utique resuscitatum, secundum Doctrinam illam S. Chrysostomi: *Quantum prodigium! qui sedet ad dexteram Patris, in manibus versatur peccatoris!* Eutychium autem Patriarcham Constantinopolitanum dixisse; quamquam Fideles unam tantum partem Sacri Corporis & pretiosi Sanguinis accipiant, totum tamen accipere, quod indivisum distribueretur, eo modo, quo sigillum idem in se maneret, postquam plurimas imagines omnino similes impressisset, & sicut vox una esset, etsi ad innumeram multitudinis aures allabatur. Unde Eutychius infert, Corpus Jesu Christi in Evcharistia immortale & incorruptibile, denique tale, quale post Resurrectionem fuisset, existere.

Adversæ opinionis Fautores dicebant; Evcharistiam non esse testimonium & monumentum Resurrectionis, sed solummodo Sacrificium; unde sequeretur, Corpus esse corruptibile & inanimatum, Communicantes autem non integrum Jesu Christi Corpus accipere, sed tantum illam partem, quæ ipsis porrigeretur.

Evcharistia,

Sæcul. XIII.

A.C. 1202.

p. 334.

tur. *Quoniam, aiebant, si esset incorruptibile & animatum nec conspici posset nec tangi, nec dentibus moli.* Hac opinione Resurrectionem negare videbatur, cum affirmarent, corpora post resurrectionem nec figuræ humanæ futuræ nec visibilia, nec palpabilia, sed umbræ sine corpore errantibus similia. Atque etiam sequebatur; quando Dominus postquam januis clausis intrasset, id non miraculo fuisse factum, sed natura corporis mortuis excitati. Quin etiam Catholicos criminabantur, quod dicerent, Humanitatem Jesu Christi cum ejus Divinitate confundi, quia naturam ejus humanam incorruptibilem facerent. Necessitas non refert, quis hujus Disputationis exitus fuerit, sed id solum, quod Alexander Imperator Orthodoxis confecerit (*).

§. XLVII

(*) Ab Hæresi vindicari potuisset istorum Græcorum doctrina, si nihil aliud affirmassent, quam Corpus Christi in Eucharistia sua natura esse corruptibile. Nam certe corpus Christi ante passionem, cum Dominus in ultima Cena panem consecravit, & Apostolis suis præbuit, corruptibile erat, & idem Corpus post Resurrectionem non natura aliud est, sed Gloria. Verum in eo enormiter errabant illi Hæretici, quod Corpus Christi in Eucharistia non solum